

# РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. К., 29.04.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – К.** в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васка Д. Халачева

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева  
като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Търговско дело №  
20215100900065 по описа за 2021 година

Настоящият спор на основание чл. 365, ал. 1, т. 1 от ГПК е търговски и като такъв подлежи на разглеждане по реда на Особеното исково производство по търговски спорове - Гл. Тридесет и втора от ГПК.

Исковото производство по търговския спор е образувано по депозирана чрез процесуален представител – адв. Р.М., от А. Х. А., Г. Х. А., Х. Х. М. и А. А. АЛ., искова молба с вх. № 762/19.07.2021 г., с която са предявени в обективно и субективно съединение искове против ЗД „Б. И.“ АД, гр. С., с правно основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 380 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, с които се цели да бъде осъден ответникът да заплати на ищите сумата в общ размер от 600 000 лв., или по 150 000 лв. за всеки един от тях, съставляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на баща им А.А. К., настъпила на 10.08.2020 г., вследствие осъществено на 04.08.2020 г. ПТП, ведно със законна лихва върху всяка от сумите, считано от 15.09.2020г.- датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото ПТП чрез молба- претенция, до окончателното им изплащане.

В предявената искова молба ищите - А. Х. А., Г. Х. А., Х. Х. М. и А. А. АЛ. твърдят, че на 04.08.2020 г. около 07:30 ч., на път KRZ 2225, на 0+600 м. /гр. К. - с. Л. - с. О./, водачът З. И. Б., управлявайки лек автомобил марка и модел „О. З.“, с рег. \*\*\*\*\*, нарушила правилата за движение, като извършила маневра изпреварване без да остави достатъчно странично разстояние и ударила с предна дясна част попътното движеща се акумулаторна инвалидна количка, марка „М.“, с рама № 6130759, управлявана от А.А. К., с което реализира ПТП. Ищите твърдят, че при инцидента тежко пострадал

техния баща А. К.. Твърдят, че за така настъпилото произшествие е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 10/2020 г. и е образувано досъдебно производство № 143/2020 г. по описа на РУ на МВР - К..

Твърдят, че след настъпилото ПТП А. К. е транспортиран по спешност в МБАЛ „Д-р А. Д.“ АД - К., където въпреки своевременното и квалифицирано лечение умира на 10.08.2020 г. от получените травматични увреждания. Твърдят, че те, ведно с починалия си баща, били едно сплотено и задружно семейство, силно привързани един към друг и че при този пътен инцидент, те загубили своя най-близък човек, поради което претендират, че изпитват болки и страдания. Твърдят, че А.А. е станал мрачен и затворен, оплаквал се от разсеяност и затруднена концентрация. Поради специалната връзка между починалия и А. като единствен син, дълбоко скърбял и изживявал смъртта на своя баща. Ищите твърдят, че Х.М. и А.А. също са се променили след трагичната смърт на баща им. Оплаквали се от постоянно напрежение, което чувствали, станали затворени и апатични към всичко, случващо се около тях. За ищцата Г.А. твърдят, че е дълбоко опечалена и почернена. Твърдят, че загубата на баща ѝ я направила тревожна. Не желаела да общува с други хора, освен със своите близки.

Ищите твърдят, че видно от представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и от справката, извършена на страницата на Информационен център към Гаранционния фонд, към момента на събитието, по отношение на управлявания от деликвентна лек автомобил марка и модел „О. 3.“, с рег. \*\*\*\*\*, била налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответното дружество - ЗД „Б. И.“ АД и обективирана в полица № BG/02/120000312\*\*\*, валидна от 22.01.2020 г. до 21.01.2021 г.

Твърдят също, че с оглед разпоредбата на чл.380 от КЗ на 15.09.2020 г. отправили претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач, а именно - ответникът ЗД „Б. И.“ АД, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение. Това те направили с молба с вх. № ОК-561125/15.09.2020 година, но въпреки това към настоящия момент застрахователят не определил и не изплатил застрахователно обезщетение по заявената от тях извънсъдебна претенция, което пораждало и правния им интерес, с оглед разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ от предявяване на настоящата искова претенция. Претендират присъждане на разноски.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК е постъпил от ответника ЗД „Б. И.“ АД, гр.С., отговор на исковата молба. В същия се твърди, че предявената искова претенция се оспорва изцяло, и по основание, като недоказана, и по размер, като силно завишена. С отговора се оспорва причинно-следствената връзка между твърдяното ПТП и настъпилата смърт на наследодателя на ищите. С отговора се прави и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия К., с твърдения, че същият с поведението си създал предпоставки и условия за настъпване на инцидента. С отговора се претендира присъждане на разноски, като се прави и възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение на ищцовата страна.

В срока, даден на ищите по реда на чл.372, ал.1 от ГПК, е постъпила допълнителна искова молба, която е връчена надлежно на ответника, който в дадения му срок е депозирал отговор, в който прави за първи път възражения, нефиксиращи в депозирания по делото отговор на исковата молба и които съдят не следва да разглежда, като направени извън изрично посочените като допустими такива в разпоредбата на ал.2 на чл. 372 от ГПК. В допълнителния отговор на допълнителната искова молба, ответникът поддържа възражението си за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия и вследствие нарушаване разпоредбите на чл.107, т.3, във вр. с чл.108, ал.2, т.1 от ЗДвП.

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл. 375 от ГПК, ищите чрез процесуалния си представител, поддържат исковата си претенция. Претендират присъждане на разноски на основание чл.36, ал.2 от ЗА, за които прилагат и списък по чл.80 от ГПК.

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл. 375 и сл. от ГПК, ответното дружество, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция. Поддържа депозирания по делото отговори. Претендира присъждане на разноски, за които прилага и списък по чл. 80 от ГПК.

Окръжният съд в рамките на своите правомощия, действащ в производството като първоинстанционен, след приключване на съдебното дирене и изслушване на устните състезания, пристъпи към постановяване на своя съдебен акт, в който приема за установено следното:

Предмет на настоящото производство са предявените от ищите А. Х. А., Г. Х. А., Х. Х. М. и А. А. АЛ. срещу ответното ЗД „Б. И.“ АД, гр. С., ЕИК \*\*\*\*\*, в обективно и субективно съединение искиве с правно основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 380 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, с които целят да бъде осъден ответникът да им заплати сумата от по 150 000лв. за всеки един от тях, съставляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на баща им А.А. К., настъпила на 10.08.2020 г., вследствие осъществено на 04.08.2020 г. ПТП, ведно със законна лихва върху всяка от сумите, считано от 15.09.2020г.- датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото ПТП чрез молба- претенция, до окончателното ѝ изплащане.

От приложения по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 26.08.2020г. и въз основа на приетото по делото заключение, изготвено по назначената САТЕ, в производството се установява механизма на осъщественото процесно ПТП, а именно: лек автомобил „О. 3.“ с рег. № \*\*\*\*\*, управляван от З. И. Б. се движел по път KRZ 2225, в посока от с. Л. към гр. К., а електрически скутер - акумулаторна инвалидна количка, марка „MEYRA ORTOCAR 415 SPII“, с рама № 6130\*\*\*, управляван от А.А. К. – в попятната на него посока. В района на 0+600км., водачът З. И. Б., загубила контрол над пътната обстановка пред автомобила, поради което попятно движещия се скутер попаднал в габаритите на автомобила ѝ, и тя го ударил с предната дясна част на автомобила си в задната му лява част. От придаденото

ускорение скутерът се завъртял във вертикалната равнина надясно, като същевременно се завъртял и около масовия си център по посока на часовниковата стрелка. Насложените двете движения осъществили сложно ротационно-транслационно движение, в резултат на което К. се ударил и във фара и в предната част на предния десен калник на лекия автомобил и бил изхвърлен от скутера, падайки в дясно от него, като се претърколил и плъзгал по асфалта. Обсъдената експертиза установява и, че лекият автомобил и ел. скутерът се движили попътено в мислената дясна пътна лента, като лекият автомобил застигнал скутера. Траекториите на масовите им центрове били успоредни и отстоящи една от друга на разстояние 1,00м. При такова движение ел. скутерът попаднал в габаритите на автомобила, като опасността в най – ранния момент за водача на МПС „О. З.“ възникнала в момента от време от 13.51 сек. преди мястото на удара. При това попадане на скутера в „опасната зона“ пред автомобила, водачът на автомобила вече бил загубил контрол над пътната обстановка пред него и разстоянието не било достатъчно да избегне удар в ел.скутера и дори да намали скоростта си или спре рязко.

Установено по делото е и, че за настъпилото ПТП е образувано досъдебно производство № 143/2020 г. по описа на РУ на МВР – К., пр.пр. № 2123/2020 г. по описа на ОП – К., но и че към момента на приключване на съдебно дирене пред първоинстанционния съд, досъдебното производство не е приключило.

От приетото заключение, изготвено по извършената Съдебномедицинска експертиза, се установява, че в следствие на възникнало на 04.08.2020 г. ПТП, на А.А. К. била причинена съчетана черепно-мозъчна, шийна, гръдна травма и травма на крайниците; контузия на малкия мозък, пълно разкъсване на междупрешленния диск между шести и седми шиен прешлен; кръвоизлив в лявата половина на гръдната кухина в количество около 500 мл. и в дясната ѝ половина в количество около 400 мл.; кръвонасядания на гълтача и на мускулатурата на задната стена на ларинкса; разкъсно-контузни рани и охлузване на кожата на дясната ушна мида и лицето, кръвонасядания и разкъсно-контузни рани на крайниците; счупване на левия малък пищял; счупване на тилната кост на черепа и кръвопропиване на меките тъкани около гръдните прешлени, като в усложнение от всичко причинено настъпили и двустранна аспирационна пневмония и оток на мозъка. Смъртта на К. била неизбежна. Настъпила от тежката съчетана черепно-мозъчна, шийна и гръдна травма, усложнила се и с аспирационната пневмония /причинно свързана с травмата/, и довела до остра дихателна и сърдечно-съдова слабост със смъртен изход.

В настоящото производството е обявено за безспорно обстоятелството, че към датата на осъществяване на процесното ПТП - 04.08.2020 г., лекият автомобил марка „О.“, модел „З.“, с рег. № \*\*\*\*\*, е имал сключена застраховка „ГО“ на автомобилистите в ЗД „Б. И.“, АД, ЕИК \*\*\*\*\*, обективизирана в полица № BG/02/120000312\*\*\*.

Съобразявайки изложеното, настоящият съд приема за установено, че на 04.08.2020г. З. И. Б. при управление на МПС- лек автомобил марка „О.“, модел „З.“, с рег.№ \*\*, за който била налице действаща валидна застраховка

„Гражданска отговорност“ на автомобилистите в ЗД „Б. И.“ АД, виновно осъществила ПТП, в причинно- следствена връзка от което бащата на ищите А.А. К., при управление на електрически скутер - акумулаторна инвалидна количка марка „MEYRA ORTOCAR 415 SPII“, с рама № 61307\*, пострадал, в резултат на което на 10.08.2020г. настъпила смъртта му.

Констатирайки изложеното от фактическа страна, съдът съобрази и правната норма, обуславяща основателност на търсената в настоящото производство отговорност. Съгласно разпоредбите на чл. 429 и чл.493, ал.1 , т. 1 от Кодекса за застраховането, застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, настъпило на територията на Р.България с участието на виновния водач. Претенцията за заплащане на обезщетение пред съда, е допустима когато застрахователят не се е произнесъл в законовия срок или е отказал подаденото по реда и при условията на чл. 380 от КЗ извънсъдебно искане.

В този аспект по делото е установено, че с извънсъдебна претенция с вх.№ ОК-561125/15.09.2020 г. ищите Х. Х. М., А. Х. А., Г. Х. А. и АС. АС. АЛ. се обърнали към ЗД „Б. И.“ АД, претендирайки за изплащане на обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди, намиращи се в пряка причинно - следствена връзка с настъпилото на 04.08.20 г. ПТП в размер на по 150 000 лв. за всеки един от тях. С писма с изх. № НЩ-5662/01.10.2020 г., с изх. № НЩ -5663/01.10.2020г. с изх. № НЩ -5664/01.10.2020г. и с изх. № НЩ -5665/01.10.2020г., застрахователя уведомил ищите, че по претенцията им били регистрирани щети №№ 2010027504, 2010027508, 2010027510 и 2010027512, като обаче към момента на претенцията отсъствало основание за удовлетворяването ѝ.

Казаното обуславя допустимостта на предявената искова претенция. Съдът намира същата и за частично основателна по съществото си. В казуса е безспорно установено, че процесното ПТП, вследствие на което е настъпила смъртта на бащата на ищите, е предизвикано от виновния водач на застрахования при ответното дружество автомобил.

Своевременно в производството ответното дружество е направило и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, поради обстоятелството, че починалият А. К. с поведението си създал предпоставки и условия за настъпване на инцидента- бил с нерегистрирано ППС - акумулаторна инвалидна количка и се движил в нарушение на разпоредбите на чл.107, т.3, във вр. с чл.108, ал.2, т.1 от ЗДВП. Цитираните разпоредби на ЗДВП съдът намира за неотнорми, защото в казуса не иде реч за пешеходец, нито пък за приравнените случаи на бутане или теглене на инвалидна количка. Съобрази също, че при осъществяването в светлата част на деня ПТП, пострадалият е управлявал нерегистриран електрически скутер - акумулаторна инвалидна количка марка „MEYRA ORTOCAR 415 SPII“, с рама № 6130759, съставляващ МПС от категорията на „L6e-BP“, предназначено за движение по пътищата. Следва да се приеме обаче, че

електрическият скутер, като МПС действително се обхваща от разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП като подлежащо на регистрация, но на основание чл.140, ал.2, във вр. с чл.41, ал.4, т.5 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на МВР е изключен от обхвата на задължителната регистрация. Изложеното обосновава извод за неоснователност на направеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат.

Като прие за доказани в производството факта на настъпване на 04.08.2020 г. на процесното ПТП, на механизма, виновността за осъществяването му със застрахования лек автомобил „О. 3.“, в резултат на което е настъпила смъртта на А. К., съдът подложи на обсъждане и кръга от лицата, които са материално легитимирани да търсят обезщетение за неимуществените вреди от това непозволено увреждане. В този смисъл съобрази ППВС № 4/1961 г., съгласно което това са съпругът, децата /низходящи/ и родителите на починалия /възходящи/. В този смисъл в производството е безспорно, че ишците А. Х. АЛ., Г. Х. А., Х. Х. М. и АС. АС. АЛ., като деца на починалия, са материално легитимирани в производството лица.

А относно установяване на претендираните в производството неимуществени вреди, изразяващи в причинените на всеки от тях болки и страдания по повод смъртта на баща им, съдът съобрази следното:

От сметите по делото свидетелски показания на разпитаните С. Х., Х. М., Ш. А., Н. А. и С. А.а, се установява, че ишците и техния починал при процесното ПТП баща, са поддържали близки отношения, но и че с изключение на дъщеря си Г., с която живеел в едно домакинство, останалите били устроили своя живот самостоятелно и отдалечено от него.

Вещото лице, изготвило заключението по назначената Съдебно-психиатрична експертиза установява, че от извършеното на ишците психологическо изследване се наложил извод за наличие на психотравмена реакция обусловена от внезапността и неочакваността на събитието, от нововъзникналостта на ситуацията без възможност за противодействие. Водещи емоции при ишците били мъка, печал, тъга по баща им. Към момента на изследването гореописаните емоционални състояния у ишците претърпели частично обратно развитие, като ситуативната тревожност се повишавала само когато разговорите се насочвали към спомени, свързани с баща им. Разпитано в откритото съдебно заседание в.л.- психолог установява и, че при ишците психотравменото събитие се проявявало с реакция на скръб, но при тях не се развила тежка психотравма, като диагноза. Към момента на изготвяне на експертизата според в.л. те се адаптирали, работили, нямали нарушено социално и личностово функциониране, което да нарушава и справянето им със социалните им и личностови отговорности.

Относно дължимият се в производството размер на доказаните причинени на ишците неимуществени вреди, съдът съобрази задължителната за прилагане съдебна практика, изразена в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС, съгласно която понятието „справедливост“, възприето от разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, като критерий за този размер, не е абстрактно

понятие, а е понятие, което следва да бъде свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства. В хипотезата на причинена смърт следва да се вземат предвид възрастта на починалия, общественото му положение, отношението между него и близките, които търсят обезщетение за неимуществени вреди. В този смисъл по делото се събраха доказателства, установяващи съществуването между ишците и починалият на осъзнатата възраст от 77 г. техен баща, на близка и изпълнена със съдържание връзка. Установи се, че ишците изживявали болезнено трагичната и ненавременна смърт на баща им, обуславяща изразявана от тях психотравматична реакция. Установи се от становището на в.л.- психолог и, че към настоящия момент същите се адаптират и се справят със социалните си и личностните си отговорности. Поради което, съдът намери за завишен размерът на всеки от предявените в субективно съединение искове от по 150 000 лв., и намери, че за справедливото обезщетение на претърпените им неимуществени вреди е необходима сумата в размер от по 80 000 лв. за всеки от тях, като над тази сума и до пълния му предявен размер, всеки иск следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главния иск обуславя принципната основателност и на акцесорния такъв, като в казуса законната лихва върху всяка главница следва да се дължи от датата на отказа на застрахователя да плати - 01.10.2020 г.

При този изход на делото, относно разноските, съдът съобрази следното:

Относно дължимата се в производството държавна такса, е приложена разпоредбата на чл.83, ал.2 от ГПК. Последното предполага, че с оглед изхода на делото и съобразно присъдените главници, следва да бъде осъдено ответното дружество да я заплати по сметка на съда в установения размер от 12 800 лв.

Разноски следва да бъдат присъдени на основание ал.2 на чл.38 от Закона за адвокатурата на адв. Р.М. под формата на адвокатско възнаграждение в размер на 14 064 лв. с ДДС, изчислен по чл. 7, ал. 2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съгласно приложено Удостоверение на НАП за регистрация по ЗДДС от 15.12.16 г., както и с оглед уважения размер на исковата претенция. Досежно отхвърлената част на предявената искова претенция, се следва присъждане на изрично поисканите и доказани, съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК, разноски на ответното дружество в размер на 10 266.66 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение и в размер на 517.76 лв. за възнаграждения за в.л.

Водим от горното, Окръжният съд

## **РЕШИ:**

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.“ АД, с ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. С. 1407, район Л.,бул. „Д. Б.“ № \*, по исковата претенция с

правно основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 380 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, ДА ЗАПЛАТИ: на А. Х. АЛ., с ЕГН \*\*\*\*\*, от с.В., махала „П.“ №\*, общ.К., обл. К., СУМАТА в размер на 80 000 лв. по сметка с IBAN BG53STSA93000024014\*\*\* при Банка “ДСК“ АД; на Г. Х. А., с ЕГН \*\*\*\*\*, от с.З., махала “К.“ №\*, общ.К., обл. К., СУМАТА в размер на 80 000 лв. по сметка с IBAN BG73STSA93000025809\*\*\* при Банка “ДСК“ АД; на Х. Х. М., с ЕГН \*\*\*\*\*, от с.С. №\*, общ.К., обл. К., СУМАТА в размер на 80 000 лв. по сметка с IBAN BG73STSA93000019206\*\*\* при Банка “ДСК“ АД и на АС. АС. АЛ., с ЕГН \*\*\*\*\*, от гр.Б., ул.“м. №\*, обл.Софийска, СУМАТА в размер на 80 000 лв. по сметка с IBAN BG38BPBI81704049470\*\*\* при „Юробанк България“ АД, съставляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие смъртта на баща им А.А. К., настъпила на 10.08.2020 г., вследствие осъществено на 04.08.2020 г. ПТП, ведно със законна лихва върху всяка от главниците, считано от 01.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на всеки от ищите в останалата ѝ част до пълния ѝ предявен размер от по 150 000 лв., както и за присъждане на законна лихва върху главниците, считано от 15.09.2020 г. до 30.09.2020 г.,вкл.

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.“ АД, с ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. С. 1407, район Л., бул. „Д. Б.“ № \*\*, да заплати по сметка на Окръжен съд, гр. К., сумата в размер на 12 800лв., съставляваща дължима се в производството държавна такса.

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.“ АД, с ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. С. 1407, район Л., бул. „Д. Б.“ № \*, да заплати на основание чл.38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА, на адвокат Р.М. от Адвокатска колегия - С., с личен номер 1800586\*\*\*, сумата в размер на 14 064 лв. с ДДС, съставляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА А. Х. А., с ЕГН \*\*\*\*\*, Г. Х. А., с ЕГН \*\*\*\*\*, Х. Х. М., с ЕГН \*\*\*\*\* и АС. АС. АЛ., с ЕГН \*\*\*\*\*, да заплатят на ЗД „Б. И.“ АД, с ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. С. 1407, район Л., бул. „Д. Б.“ № \*, сумата в размер на 10 266.66лв. с ДДС -адвокатско възнаграждение и сумата от 517.76 лв. – разноски по производството, съразмерно отхвърлената част.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: \_\_\_\_\_